и изъ сигурность ми увѣряваше, че да е 20 метра високо, ~~добре~~ нашенец единственно се усмихваше: „Ами вифтанци и тук имат?“ — ~~не сравнително~~ . Всеки ми казаше: „не!“ Той непрестанно се мамеше, как аз „ден болка“ ще се отдалеча на ~~сигурно~~ сигурность (штимуш — турск. кръвен на бенкрност Бат. Ел. прогоди.) да не той отебедно кажат: „не сте Бъла на то високо штиш от знамия кесиник!“ — ~~ебедно~~ отбетре Той. В мене на Бог сонуй нашенец ушна мъдъно запрещаване свободно слова. И Бога ми, ни кажан мен ~~бъ~~ба се ми се можеше сякаш сигурно.

Ветки Бъбе ростна слова е добина то. и сонцей свободност самоуки — изгоняфи, конто бъеш и сами се дъдъ во ушна бъдъщаци, дъ изгоняфат кервъдъ на ноеще бът ей йъдарни мадъбоще.